

Царете на Юда

Текст: Дженифър Хайер
Превод: Гергана Петрова

МОЛЯ, ОБЪРНЕТЕ ВНИМАНИЕ!

Нагледните пособия към тези поредици могат да бъдат поръчани от повечето офиси на СЕД и в електронните книжарници. За списък на офисите на СЕД и на електронните книжарници, моля, посетете www.teachkids.eu/bg и натиснете „Контакти”

Copyright © 2000 Child Evangelism Fellowship *Inc.
All rights reserved. Used by Permission.

Превод © 2002 Издателство СЕД

Всички права запазени по целия свят. (Използвано с разрешение.) Съдържанието може да бъде използвано единствено за лични, нестопански и нетърговски цели. Посетете www.teachkids.eu/bg за повече подробности.

СЪДЪРЖАНИЕ

ЙОСАФАТ	3
ЙОАС	11
ЕЗЕКИЯ	18
МАНАСИЯ	27
ЙОСИЯ	34

ЙОСАФАТ

Библейски текст

2 Летописи 17-20

Основна истина

Господ е най-добрият помощник, който можем да имаме.

Приложение

За спасените деца: Моли се Бог да ти помага във всяка ситуация и Му благодари за това.

За неспасените деца: Трябва да се спасиш, преди да познаеш Бога като твой помощник.

Стих за запаметяване

„Не бой се, защото Аз съм с теб; не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог. Ще те укрепя; да, ще ти помогна...“ (Исаия 41:10а)

План на урока

Въведение

Към кого се обръщаш за помощ?

Развитие на събитията

1. Бог помага на цар Аса. *ОИ*
2. Цар Аса не търси Божията помощ.
3. Йосафат става цар. *ОИН*
4. Йосафат сключва съюз с Ахав. *ОИС*
5. Животът на Йосафат е спасен по време на битка. *ОИС*
6. Враговете нападат Юда.
7. Йосафат се моли. *ОИС*
8. Бог обещава победа чрез Своята помощ. *ОИС*
9. Хвалителите водят армията на Юда в битката.

Кулминация

Те виждат, че всичките им врагове са мъртви. *ОИС*

Заклучение

Взимат плячка.

Връщат се в Ерусалим и хвалят Бога. *ОИС + ОИН*

Допълнителни нагледни помагала

Осигурете снимка на семейство – родители, момче и момиче, които да представляват сем. Спасови.

УРОК

Тошко се притесняваше за футболния мач! Отборът му трябваше да спечели, за да стигне до полу-финалите. „Да видим какво предсказват звездите“ – мислеше си той, докато разгръщаше вестника. „Предстои ви труден ден“ – прочете той – „не се отчайвайте, ще успеете.“

На Симеон му предстоеше важна контролна работа в училище. Трябваше му добра оценка, но не бе сигурен дали ще успее да се справи. Майка му го посъветва: „Симеоне, трябва да си кажеш: „Ще успея, няма да позволя на това да ме сломи.“

На Тони му предстоеше същата контролна. В Библията си той бе подчертал думите: „Помощта ми е от Господа, който е направил небето и земята“ (Псалм 121:2).

Ето три момчета, които се нуждаеха от помощ. Към какво се обърна Тошко? На кого разчиташе Симеон? А Тони? А ти към кого се обръщаш за помощ, когато имаш нужда?

Картина I-1

Принц Йосафат знаеше какво означава да се обърнеш към Господ за помощ. Той бе чувал за прочутата битка, която баща му, цар Аса, бе водил с етиопците. Тяхната армия бе два пъти по-голяма от тази на цар Аса и освен това те имаха 300 колесници. Изглеждаше невъзможно Юда да спечели.

Но цар Аса не се отчая, защото разчиташе Господ да му помогне. Ето как се бе молил: „Господи, за Теб е безразлично да помагаш на мощния или на онзи, който няма никаква сила; помогни ни, Господи, Боже наш, защото на Теб уповаваме и в Твоето име идваме против това множество. Господи, Ти си нашият Бог“ (2 Летописи 14:11).

В резултат на това, огромната вражеска армия и колесниците ѝ побягнаха. Армията на Юда ги последва и взе много съкровища и добитък.

Принц Йосафат знаеше, че никой от царете на околните народи не

можеше да им помогне така, както Господ им помогна. **Господ е Създателят на небето и земята. Той е „Господ, могъщият и силният, Господ, силният в бой“ (Псалм 24:8). Никой човек или армия не може да ни помогне така, както Господ може. Той е най-великият и чудесен Помощник, който можем да имаме.**

И все пак бащата на Йосафат, цар Аса, не винаги се обръщаше към Господ за помощ. Понякога той разчиташе на други царе, които дори не познаваха единствения, истински Бог. По-късно царят имаше много сериозен проблем с краката си и се нуждаеше от помощ. Библията ни казва: „пак в болестта си той не потърси Господа, а лекарите“ (2 Летописи 16:12).

Картина I-2

Когато принц Йосафат беше на 35 години, неговият баща цар Аса умря. Какъв цар ли щеше да бъде Йосафат? В Библията четем, че докато бе още млад, той повярва в Господа (2 Летописи 17:3-4). Йосафат знаеше, че ако иска Бог да му помага, трябва да следва Божиите пътища. **Така е и днес: Господ обещава да помага на онези, които са Негови. Ти и аз сме се родили като грешници – извън Божието семейство. Избрали сме да не се покоряваме на Бога. Може би са те хванали да преписваш в училище, но ти си казал на учителя си: „Честна дума! Не съм преписвал.“ Излъгал си, а това е грях. Преписал си и това също е грях. От Библията знаем, че тези неща са погрешни. Имаш нужда греховете ти да бъдат премахнати и да станеш част от Божието семейство. Когато се довериш на Исус Христос да премахне твоите грехове, ти ставаш част от Божието семейство.**

Да предположим, че това е семейство Спасови. Те живеят на улица „Иван Вазов“. (Покажете допълнителния нагледен материал.) Всяка седмица бащата дава на Симона и Данаил джобни пари, но той не дава джобни пари на други деца от тяхната улица. Той често води Симона и Данаил на басейн в събота следобед, но не води там другите деца. Също така играе на компютърни игри с тях и обича да ги води на сладкарница. Защо той прави всичко това за Симона и Данаил? Защото те са неговото семейство. Другите деца от улица „Иван Вазов“ не очакват г-н Спасов да прави това за тях. По същия начин ние не

можем да очакваме Бог да ни помага, ако не сме част от Неговото семейство. Ти част ли си от Неговото семейство? Добре си помисли за това. Ако в края на клуба искаш да ме попиташ как можеш да станеш Божи дете, ще се радвам да ти кажа повече за това, като използвам Библията. Остани на мястото си, когато другите си тръгнат, и така ще разбере, че искаш да говориш с мен. Животът на човек напълно се променя, когато той стане част от Божието семейство.

Йосафат бе част от Божието семейство и чрез поведението си показваше, че обича Бога. Новият цар се зае да направи някои промени. Той изпрати по градовете хора, които да научат населението на Божия закон. Укрепи армията си. Скоро околните народи разбраха, че в Юда имаше нещо специално. Какво бе това? Господ бе с Йосафат и народа. Той бе техният помощник. Другите страни не смееха да обявят война на Юда. Можете ли да се сетите защо? (*Оставете децата да отговорят.*)

Картина I-3

Най-близкият съсед на Юда бе Израел, където управляваше цар Ахав. Той насърчаваше хората да се покланят на идолите. Един ден цар Йосафат отиде да посети цар Ахав.

– Ти и аз, и армиите ни можем да се обединим и да нападнем Рамот Галаад – предложи хитрият Ахав.

Какво би трябвало да отговори Йосафат? (*Оставете децата да отговорят.*) Защо?

Но отговорът на Йосафат бе различен.

– О, разбира се! – съгласи се той. – Ще го направим, но първо трябва да попитаме Господ дали това е, което Той иска.

Цар Ахав извика пророците си и ги попита:

– Да се обединим ли и да нападнем Рамот Галаад?

Те отговориха така, както той искаше:

– Идете, защото Бог ще ви даде победа.

Йосафат обаче бе неспокоен и подозираше, че те не бяха истински пророци на Бога.

– Няма ли друг пророк? – попита той.

Много неохотно цар Ахав извика Михей, който наистина говореше Божиите думи и неговият отговор бе съвсем различен.

– Ще претърпите поражение – предупреди ги Михай.

Сега цар Йосафат бе изправен пред избор. Той избра да не послуша Божието предупреждение. Той избра да влезе в битката, разчитайки на помощта на цар Ахав. Това можеше да му причини само беди.

Изборът на цар Йосафат не се хареса на Господа, защото **Бог не иска децата Му да търсят помощ от онези, които са против Него. Бог няма да помогне на християните да вършат неща, които Той е забранил. Ако едно момче-християнин реши да набие друго момче, то не може да очаква, че Бог ще му помогне да го направи. Може би твой приятел ти предлага да носиш талисмана му на спортния ден и ти казва, че той със сигурност ще ти помогне – какво трябва да направиш, ако си християнин? (Оставете децата да отговорят.)** Важно е да помним, че Бог обещава да помага на тези, които са приели Господ Исус за свой Спасител. Той им помага, когато имат проблеми, когато Сатана иска да им навреди; помага им да вършат неща, които са Му угодни.

Това, че цар Йосафат се готвеше да обедини усилията си с цар Ахав, определено не се харесваше на Бога.

Картина I-4

Хитрият цар Ахав реши да се предреши, защото знаеше, че врагът ще го обстрелва. Бедният Йосафат яздеше коня си в царските си дрехи – право в лицето на врага.

– Вижте, ето го царят на Израел – извика началникът на вражеските колесници, когато видя Йосафат. – Хванете го!

Всички се насочиха да нападнат Йосафат, който извика точно на време. Врагът разбра, че това не е царят на Израел. Библията ни казва: „Господ му помогна, защото Бог ги повлия да се отвърнат от него.“ (2 Летописи 18:31). **Какъв помощник е Той – най-добрият! Бог обичаше цар Йосафат и му помогна, въпреки че той бе на погрешното място в погрешния момент. Може би ти си християнин и Исус Христос е твой Спасител, но ти ходиш на неправилни места с погрешните хора. Бог не е доволен от това, което правиш, но Той те обича. Може би ходиш в парка и се срещаш с други момчета. Те дишат лепило, пушат, разглеждат „мръсни“ списания, подиграват се на възрастните жени. Можеш да помолиш Бога да**

ти помогне да скъсаш с тези приятели. Той ще ти помогне, макар че си се забъркал в голяма беля като Йосафат.

Битката срещу Рамот Галаад продължаваше. Един войник взе лъка си и изстреля една стрела напосоки и тя улучи някого. Улучи цар Ахав и го рани тежко. Той умря същата вечер. Ахав не познаваше Бога като свой Спасител, нито като свой помощник. Той изобщо не вярваше в Бога. Какъв пропилян живот и каква тъжна смърт.

Цар Йосафат се върна у дома помъдрял. Той разбра колко неразумен е бил да уповава на хора или армии. Господ бе този, на когото трябваше да разчита. Той бе най-добрият помощник, независимо от проблема. Йосафат запомни този урок и се сети за него, когато покъсно получи лоши новини.

Картина 1-5

– Друга огромна армия идва срещу теб! Амореиците и моавците идват да нападнат Юда!

Ами сега? Царят свика жителите на Ерусалим да търсят заедно помощ от Господа. Мъжете, жените и децата слушаха как царят им се моли в храма. *(Нека учителят или помощник да прочете на глас 2 Летописи 20:6,12.)* На кого разчиташе царят им? Да, единствено на Бога. Ето защо той се помоли, преди да предприеме нещо.

Какво правиш ти, когато имаш проблем? Понякога някои от нас, които обичат Господ, се опитват да разрешат проблемите си сами. Или пък отиваме при някой друг да ни помогне. Ако това не даде резултат, се молим. Но това не е правилната последователност, нали? Трябва да помним винаги първо да се молим, защото няма друг помощник като Господ. Той е велик и мощен. Той обича всички Свои деца. Той знае какво е най-добре за нас във всяка ситуация. Той може да ни помогне и иска да помага на децата Си.

Ето защо Той имаше специално послание за царя и жителите на Ерусалим. Бог изпрати отговора Си чрез един от пророците.

– Слушайте, царю Йосафате, всички жители на Ерусалим и цяла Юдея. Ето какво казва Господ: „Не се бойте от тази голяма армия, защото боят не е ваш, а на Божий. Не ще е нужно дори да се биете – излезте против тях утре, защото Господ е с вас. (по 2 Летописи 20:15-17).

Царят и народът се наведоха до земята и се поклониха на Господа. Той им бе обещал помощта Си и това бе всичко, от което се нуждаеха.

Ако си спасен, Господ обещава да помага и на теб. Можеш ли да се сетиш за случаи, в които си се нуждаел от Неговата помощ? (*Оставете децата да отговорят.*) Библията е пълна с обещания, в които Той казва, че ще ни помага. Добре е да ги отбележите и да ги научите. Чуйте тези: „Не бой се, защото Аз съм с теб; не се ужасявай, защото Аз съм твой Бог. Ще те укрепя, да, ще ти помогна...“ (Исая 41:10а). „Господ е на моя страна, няма да се боя, какво може да ми направи човек?“ (Псалм 118:6).

Ще си спомниш ли тези обещания, когато имаш контролна в училище; когато в къщи избухне скандал, който те разстрои; когато се страхуваш? Напечатал съм тези стихове за вас. Ако искаш да получиш някой от тях и да си го сложиш в стаята, кажи ми в края на урока. Ако си приел Господ Исус Христос за свой Спасител, Бог иска да знаеш, че Той е твой Помощник.

На следващата сутрин, като уповавах на Божиите обещания да им помогне, царят и народът се приготвиха за битката. Царят им напомни:

– Слушайте, имайте вяра в Бога и ще успеете.

След това той започна да ги подрежда, за да влязат в битката. Кой трябваше да е в предните редици? (*Оставете децата да отговорят.*) Беше много необичайно, но първи бяха хвалителите, следвани от войниците!

– Славословете Господа, защото милостта Му е до века – пееха хвалителите, докато войниците стигнаха до мястото, откъдето можеха да видят голямата вражеска армия.

Картина I-6

Когато стигнаха до наблюдателния пост, те ахнаха от удивление. Долината бе изпълнена с мъртви тела – нито един от вражеските войници не се бе отървал. Бог бе направил така, че враговете им да започнат да се бият помежду си и ето какъв бе резултатът! Йосафат и хората му слязоха долу и взеха много плячка. Имаше дрехи, богатства, оръжие. Имаше толкова много неща, че им трябваша цели три

дни, за да отнесат всичко!

Господ бе спазил обещанието Си – бе спечелил битката вместо тях. **Той винаги спазва обещанията си да помогне на Своите деца. Понякога Той не ни помага по начина, по който очакваме. Често ние искаме Бог да премахне проблемите и понякога Той го прави, но по често Той ни помага да се справим с тях. Каквото и да направи, то винаги е най-доброто и ние можем да Му благодарим.**

Точно това искаха да направят цар Йосафат и хората му. На четвъртия ден царят поведе голямо шествие към храма в Ерусалим. Какъв щастлив ден бе това! Хората свиреха на псалтири, арфи и тръби и множеството пееше хваление на Господа за тази велика победа.

Ако познаваш и обичаш Господ Исус Христос, не забравяй да Му благодариш за Неговата помощ. Не е ли чудесно да знаеш, че Той е твой помощник? Той е най-добрият помощник, който можеш да имаш.

Може би Бог не ти помага, защото все още живееш, както си искаш. Искаш ли нещата да се променят? Искаш ли Господ Исус да премахне греховете ти? Кажу Му го сега. Приеми Го за свой Спасител. Помни, че на тези, които Го приемат, той дава правото да станат Божи деца (Йоан 1:12). Тогава ще станеш част от Божието семейство и Той със сигурност ще бъде твой помощник.

(След този урок можете да отделите кратко време за молитва. Насърчете децата-християни да благодарят на Бога за помощта Му. Предложете им да започнат с думите: „Благодаря ти, Господи, че ми помогна, когато...“)

ЙОАС

Библейски текст

2 Летописи 22:10-24:27

4 Царе 11:8-12

Основна истина

Не може някой друг да вярва вместо теб.

Приложение

За неспасените деца: Трябва да си уверен, че познаваш Исус Христос като свой Спасител.

Стих за запаметяване

„...Божият Син, който ме възлюби и предаде Себе Си за мен“
(Галатяни 2:20).

План на урока

Въведение

В търсене на свидетелството по компютърна грамотност

Развитие на събитията

1. Смъртта на Охозия.
2. Царицата планира убийство.
3. Йоас е спасен и укрит в храма. *ОИ*
4. Йодай планира да провъзгласи Йоас за цар.
5. Неуспешен опит за намеса на царицата.
6. Реформи по препоръка на Йодай. *ОИН*
7. Нови съветници – Йоас поема по друг път.
8. Йоас заповядва да убият Захария. *ОИН*

Кулминация

Армията на Сирия нахлува в страната.

Заклучение

Йоас е ранен и умира.

Забележка за учителите

Осъзнаваме, че някои коментатори смятат, че Йоас е отстъпил

от вярата. Но много други са съгласни, че вярата на Йоас не е била искрена и точно тази гледна точка изтъкваме в този урок.

УРОК

– Какво търсиш? – попита г-н Симеонов сина си Андрей.

– Търся свидетелството по компютърна грамотност на Галин – обясни Андрей. – Онова, което той получи след завършването на курса. Трябва ми.

– За какво? Нали занесе своето в компютърния клуб миналата седмица. Не ти трябва свидетелството на брат ти – каза г-н Симеонов.

– За Христо е. Не могат да го допуснат в клуба без лично свидетелство по компютърна грамотност – отговори Андрей и продължи да търси.

– Чакай малко, сине. Свидетелството на Галин няма да свърши работа на Христо. Няма да го приемат.

– Защо не? Ти винаги си казвал, че винаги мога да взема нещо назаем от брат си – разочаровано възрази Андрей.

– Така е, но чуждото свидетелство по компютърна грамотност няма да ти свърши работа. То упълномощава само човека, чието име е на него.

Днес ще се запознаем с Йоас, който искаше да вземе назаем нещо друго, което не можеше да му бъде от полза.

Картина II-1

Когато Йоас бе бебе, с него се случиха много страшни неща. Неговият баща Охозия, царят на Юда, бе убит. Майката на мъртвия цар – бабата на Йоас – бе решила, че тя ще бъде царица и се зае да избие останалите членове на царското семейство. Бебето Йоас бе в голяма опасност – той и останалите принцове бяха задържани в един таен дворец в очакване на бъдат убити.

Една смела жена – лелята на Йоас – разбра къде ги държат. Един ден, когато наоколо нямаше никой, тя предприе спасителна операция и скри Йоас и дойката му в една спалня. Младият принц се отърва на косъм, но животът му все още беше в опасност.

Тази жена – лелята на Йоас – и съпругът ѝ Йодай живееха и работеха в Храма, където Йодай служеше на Бога. Те доведоха младия

принц в дома си и го скриха. Сигурно е било много трудно да го крият от хората и да го накарат да не плаче, но по някакъв начин успяха. Те наистина обичаха това малко момче и се грижеха за него като за собствен син. Поучаваха го за Господа и Неговите пътища. Научиха го на Божиите заповеди и искаха той да познава Господа така, както те Го познаваха. **Те направиха всичко най-добро за Йоас, но не можеха да променят грешното му сърце, не можеха да го направят вярващ насила. Така е и с всяко дете, чиито родители са християни. Родителите християни могат да запознаят децата си с Библията, да се молят с тях, но не могат да премахнат греховете им и да ги направят християни. Ти трябва да се родиш в Божието семейство „не от мъжка похот, но от Бога“ (Йоан 1:13).** Йоас трябваше сам да познае Бога. Докато растеше в дома на леля си и чичо си, той вярваше в това, на което те го учеха, но тази вяра не бе негова лична вяра и не можеше да му помогне, така както и чуждото свидетелство по компютърна грамотност не може да ти помогне. Сигурен съм, че леля му и чичо му са се молили Йоас наистина да познае Господа.

Йодай работеше в Храма като свещеник. Той учеше Йоас и се грижеше за него и дори намери време да състави един невероятен план...

Картина II-2

Един ден той разпрати вест из цяла Юда. „Всички левити и глави на семейства да дойдат в Ерусалим.“ В храма се събра голямо множество. Йодай им каза:

– Царският син ще управлява.

Те щяха да коронясат за цар седемгодишния Йоас! Йодай знаеше, че това бе опасно, така че организира мъжете в групи, които да пазят Йоас. Принцът-дете беше обграден от въоръжена охрана и доведен в Храма от Йодай и синовете му. На главата му бе поставена корона, бе помазан с миро и всички извикаха:

– Да живее царят! Да живее царят!

Злата царица чу глъчката и побърза към Храма, за да види какво става. Тя не можеше да повярва на очите си – до една колона на входа на Храма стоеше Йоас с корона на главата. Хората пееха, свиреше музика. Изглежда, че цялата страна празнуваше. Царицата беше вбесена

и ужасена. Раздирайки царските си одежди, тя започна да крещи:

– Заговор! Заговор!

Но малцина се вслушаха с протестите ѝ и тя бързо бе арестувана, отведена и убита.

Картина II-3

Седемгодишният Йоас стана цар на Юда! Той се нуждаеше от съветите на Йодай, който бе първосвещеник и мъдър съветник. В Библията четем, че Йоас вършеше това, което бе право пред Господа. Нещата в Юда се подобряваха. Царят заповяда храмът да бъде поправен. Бе направен голям ковчег, който бе поставен пред храма. Хората трябваше да поставят в ковчеза парите, които искаха да дадат за Господа. Той се пълнеше всеки ден, затова Йодай и един царски служител го изпразваха. Парите се използваша за закупуването на дървен материал и камъни, които бяха необходими за ремонта на храма, и за заплаща на работниците. Дори имаше пари да се купят златни и сребърни съдове за храма. (Башата на Йоас ги бе махнал от храма.) Колко велик бе денят, в който храмът отново стана красив. Редовно се принасяха жертви, както бе заповядал Господ. Олтарите на Ваал бяха разрушени.

Йоас наистина вършеше правилните неща, докато следваше съветите на Йодай, и изглежда, уповаваше на Бога, но **той не бе лично убеден във вярата си и всъщност това не бе никаква вяра. Той просто нямаше никаква „връзка“ с Бога. Ти като Йоас ли си? Може би говориш и се държиш като християнин. Може би знаеш доста неща за Бога и си четеш Библията, но има голяма разлика между това да знаеш за Бога и да Го познаваш. Сигурен съм, че момчетата знаят много неща за... (назовете някой известен спортист). Кажете ми какво знаете? Някой срещал ли се е с него, ходил ли му е на гости? Не го познавате. Ти познаваш Бога, когато си осъзнал, че си съгрешил срещу Него и наистина съжаляваш за това. Трябва да осъзнаеш, че Исус Христос умря, за да те спаси от греховете ти, и да Го приемеш за свой Спасител. Павел, който е написал няколко от книгите в Библията, пише: „Знам в кого съм повярвал“ (2 Тимотей 1:12). А ти? Само, когато лично приемеш Исус Христос, можеш да имаш „връзка“ с Бога... всичко**

останало не е истинска вяра и не може да ти помогне, както скоро ще видим от живота на цар Йоас.

Картина II-4

След години чичо му Йодай умря на преклонната възраст от 130 години. Други хора започнаха да съветват царя и той приемаше и техните идеи. Той нямаше собствени убеждения, не вярваше истински в живия Бог. Нещата в Юдея започнаха да се влошават. Царят и народът му се върнаха към идолопоклонството. Храмът вече не бе толкова важен. Бог изпращаше послания, за да предупреди царя и народа, но те не искаха да се вслушат. Синът на Йодай, Захария, предупреди, че Бог ще ги накаже:

– Понеже вие оставихте Господа, то и Той остави вас!

Йоас намрази Захария и бе решен да го застави да млъкне.

– Убийте го с камъни! – заповяда той на хората.

Това и направиха. Там, в двора на храма с камъни те пребиха до смърт този добър човек.

Ужасяващо е, че Йоас заповяда да убият сина на добрия човек, който го бе спасил, укрил, отгледал и съветвал. Царят започна да показва истинското си лице!

Картина II-5

Какъв си, когато родителите ти и приятелите ти християни не са наоколо? Може би си съвсем различен и казваш и вършиш нещата, които казват и вършат нехристияните. Ти правиш това, което те правят, защото си също като тях. Сърцето ти е все още грешно, вървиш по собствените си пътища, макар че понякога се държиш като християнин и дори може би говориш като християнин. Може би успяваш да заблудиш родителите си, но не можеш да заблудиш Бога, защото „човек гледа на лице, но Господ гледа на сърце“ (1 Царе 16:7). Той знае, че никога не си приемал Исус Христос за свой Спасител, знае, че вярата ти е не е истинска. Той иска да те спаси, иска да Му се довериш и да Го познаваш. Може би осъзнаваш, че вярата ти не е истинска и не може да ти помогне. Много ще се радвам, ако искаш да говориш с мен за това как да приемеш Господ Исус за свой личен Спасител. Ела... (*определете място*) след събирането ни. Наистина е важно да познаваш Бога лично. Йоас не Го познаваше и животът

му все повече се объркваше.

Можете ли да си представите, че той заповяда да убият Захария, с който вероятно са живели в една и съща къща известно време. Точно преди да умре, пророкът каза:

– Нека Господ да си спомни какво си направил и да ти поиска сметка.

Картина II-6

Господ наистина бе против Йоас. Той използва царя на Сирия, чиято армия се отправи към Юда и нападна Ерусалим. Въпреки че сирийската армия бе малка, Господ допусна тя да разгроми армията на Йоас. Главните съветници на царя бяха убити – към кого щеше да се обърне сега царят? Това е едно от последствията, когато уповаваме на чужда вяра. Ако само знаеш за Бога, но не Го познаваш, в един момент ще откриеш, че няма към кого да се обърнеш за помощ. Йоас трябваше да действа бързо. Той реши да вземе всичките ценни сребърни и златни чаши и други съдове и да ги изпрати като подарък на царя на Сирия.

– Може би това ще го убеди да остави Ерусалим на мира – мислеше си Йоас.

Царят на Сирия и армията му наистина се оттеглиха, но преди това цар Йоас бе сериозно ранен и изнесен от бойното поле.

Раненият цар лежеше в спалнята си, когато двама от слугите му се промъкнаха вътре. Те бяха разгневени от начина, по който той се бе отнесъл със Захария, сина на Йодай, и затова го убиха. Мислите ли, че фалшивата вярата, която Йоас имаше, му помогна, когато умря? Не – той не познаваше Бога лично. За него трябва да е било ужасно да се срещне с Бога, защото само хора, които познават Бога, могат да отидат в рая. Господ Исус предупреди, че хора, които изглеждат като християни и постъпват като християни, но не са такива, никога няма да бъдат с Него в рая. На такива хора Той ще трябва да каже: „Идете си от Мен, никога не съм ви познавал“ (виж Матей 7:21-23). Бог не иска да разчиташ на вярата на някой друг, Той иска да приемеш Исус Христос за свой Спасител и свой Господ. Ще се обърнеш ли към Него сега? Чуй тези чудесни думи на Господ Исус: „който дойде при Мен, никак

няма да го изпъдя“ (Йоан 6:37).

Ако се обърнеш към Него и Го помолиш да ти прости греховете и да влезе в живота ти, Той ще го направи. Той ти обещава, че няма да те отпрати. Тогава ще познаваш Бога и няма да си като Йоас, който само знаеше за Него.

Допълнителен урок

Урокът за Йоас е насочен към спасените деца. Предлагаме ви да включите в програмата си следния допълнителен урок, за да осигурите поучение и за спасените деца.

Как да ходим чрез вяра

Ще имате нужда от:

Голяма торба за боклук

Пуканки (или царевични пръчици)

Шал за завързване на очите

Насоки

Разрежете торбата за боклук (без да режете дъното) и я разстелете на пода.

Библейски текст

2 Коринтяни 5:7

Римляни 10:17

УРОК

Целта е човекът, който е със завързани очи, да мине безопасно по найлона, като избягва купчинките пуканки, следвайки единствено инструкциите на водача си.

Завържете очите на едно дете, което ще ходи босо. Разпръснете купчинки пуканки върху найлона. След което водачът трябва да дава правилни инструкции на детето: „Голяма крачка . . . малка крачка . . . на дясно . . . наляво.“ Нека две други деца да дават грешни инструкции.

Обяснете, че християните трябва да слушат Божия глас и да Му се покоряват. Ние правим това, защото Му се доверяваме, че Той може да ни води в правилната посока. Когато се доверяваме, слушаме и покоряваме, ние ще вървим в правилния път.

ЕЗЕКИЯ

Библейски текст

2 Летописи 28:24 - 32:23

Основна истина

Божиие деца трябва да се грижат Бог да бъде почитен.

Приложение

За спасените деца: Почитай Бог така както цар Езекия.

Стих за запаметяване

„Достоен си, Господи, да приемеш слава и почит и сила...“ (Откровение 4:11а)

План на урока

Въведение

Разхвърляната спалня

Развитие на събитията

1. Езекия става цар на Юда.
2. Той разрушава идолите.
3. Езекия разрушава медната змия. *ОИС*
4. Поправя храма. *ОИС*
5. Възстановява Пасхата. *ОИС*
6. Сенахирим напада Юда.
7. Езекия постига мир. *ОИС*
8. Сенахирим напада.
9. Асирийските посланици заплашват жителите на Ерусалим.
10. Езекия занася писмото на Сенахирим в храма и се моли. *ОИС*
11. Бог обещава успех.

Кулминация

Смърт в асирийския лагер.

Заклучение

Сенахирим се завръща у дома.

Нациите хвалят Бога. *ОИС*

УРОК

Картина III-1

Случвало ли ти се е понякога да влезеш в спалнята си и да си помислиш, че няма и сантиметър от нея, който поне да изглежда подреден? Може би думите на майка ти „Трябва да си подредиш стаята – ВЕДНАГА“ все още звучат в ушите ти. Гледаш невероятната бъркотия и се чудиш: „Откъде да започна?“

Сигурно така се е чувствал и Езекия, когато е станал цар на Юда. Дворецът не е бил разхвърлян, но из цялата страна са се вършили толкова погрешни и зли неща, че сигурно му е било трудно да реши откъде да започне, за да постави всичко в ред. Бащата на Езекия, цар Ахаз, бе насърчавал хората да се покланят на идолите. И колкото повече се покланяха на идолите, толкова повече пренебрегваха Божиите заповеди. Из цялата земя хората лъжеха, мамеха, убиваха. Храмът, където би трябвало да се покланят на Бога, беше затворен, мръсен и в лошо състояние.

Цар Езекия беше тъжен и раздразнен. Майка му го бе учила на Божието Слово. Самият Езекия вярваше в Бога и беше Негово дете. Той знаеше, че народът на Юда би трябвало да се покланя само на Господа – единствения истински Бог. Хората трябваше да се покоряват на заповедите Му, но в живота им нямаше място за Бога. Бог бе ограбен от хвалението и поклонението, които би трябвало да получава от тях. Царят бе решен да промени това. Той предприе бързи действия.

Не след дълго идолите бяха строшени на парчета. Дори медната змия, която Мойсей бе издигнал в пустинята, бе разрушена, защото хората бяха започнали да ѝ се покланят и дори да кадят пред нея. Бог е заповядал да се покланяме само на Него. **Втората заповед ни казва, че не трябва да се покланяме пред никакъв образ на нещо, което е на небето или на земята. Трябва да внимаваме с тези неща. Не трябва да се молим пред картини на Господ Исус, да целуваме картини, на които Той е изобразен, или да уповаваме на кръста, който носим на шията си. Трябва да обичаме и да се покланяме само на Бога. Той е създал всичко, Той е велик и мощен и трябва да получава цялата ни хвала. Библията казва: „Достоен си, Господи..., защото Ти си създал всичко и поради Твоята воля**

всичко е съществувало и е било създадено“ (Откровение 4:11). Езекия копнееше Бог да бъде почетен в страната му – Юда.

Картина III-2

Той заповяда да почистят храма. Всичко, което бе свързано с идолопоклонството, бе изхвърлено. Цялата сграда бе почистена и поправена. Свещениците и левитите, които служеха на Бога в храма, бяха върнати там. Колко велик бе денят, когато голямо множество хора, водени от своя цар се събра, за да се поклони на Бога. Отново бяха принесени жертвите, които Бог бе заповядал да се принасят. Имаше музика, песни и голяма радост. Заслужаваше ли Бог цялата тази хвала? Да! И много повече. **Той е достоен за хвалението и поклонението на всички хора.**

Да предположим, че в училище трябва да направите някакъв експеримент по биология. Във вашата група е Борис, който е „гений“ по биология. Той има страхотна идея и ви показва как да проведете експеримента. Вашата група получава най-високата оценка. Вие ли трябва да получите похвалата за това, че сте успели? Не! Всеки е допринесъл за крайния резултат, но без Борис нямаше да постигнете този успех. Борис трябва да получи похвалата за това, което е направил.

Погледнете света. Кой го е създал? Бог. Кой се грижи сезоните да се сменят? Бог. Кой измисли план за спасението на грешните хора? Бог. Кой изпрати единствения Си Син да стане наш Спасител? Бог. Кой Го възкреси от мъртвите? Бог. Бог е този, на когото всички хора в нашата страна и по целия свят трябва да се покоряват и обичат. Навсякъде хората трябва да Му пеят хваление. Езекия със сигурност е бил много доволен да чуе песните в храма.

Той реши отново да възстанови празнуването на Пасхата, тъй като този празник бе пренебрегван с години. Из цялото царство бяха изпратени писма, с които хората бяха поканени да дойдат на празника. Някои се подиграваха и отказаха да дойдат, но мнозина отидоха. Какво тържество имаше. Всъщност бе толкова великолепно, че продължи четиринайсет дни вместо седем, както обикновено! В Библията четем: „Така стана голямо веселие в Ерусалим, защото от времето на израелевия цар Соломон, Давидовия син, не бе ставало

такова нещо в Ерусалим“ (2 Летописи 30:26).

Кого хвалеха хората – царя ли? Не, те хвалеха Бога и царят бе доволен. Така би трябвало да е винаги. Езекия наистина искаше Бог да бъде почетен и ако ти обичаш Господ Исус и си го приел за свой Спасител, ти също трябва да се стремиш към това. **Когато учите в училище за началото на света и Бог изобщо не се споменава в учебника, интересуваха те това, че Бог не получава признателността, която заслужава за всичко, което е направил? Би могъл да кажеш: „Аз вярвам, че Бог е създал света“.**

Може би си християнин, но го пазиш в тайна. Не казваш, че всъщност си честен, услужлив и добър, защото Бог те е променил. Не искаш ли Бог да бъде почетен за това, което е направил в живота ти? В Библията четем: „Не на нас, Господи, не на нас, но на Своето име въздай слава...“ (Псалм 115:1).

Езекия не искаше той да бъде център на вниманието, а Бог. Когато взимаше решения, първото нещо, за което мислеше, не беше: „Какво ще получа аз за това?“ Това, за което беше най-загрижен, беше: „Какво ще получи Бог?“ Това му помагаше да взема правилни решения. Той реши да сложи край на едно споразумение, което баща му бе сключил с цар Сенахирим – силния владетел на Асирия. Според това споразумение царят и народът на Юда се бяха превърнали в слуги на асирийците. Езекия мислеше, че е неправилно Божият народ да служи на езически цар. Когато Езекия прекрати споразумението, цар Сенахирим се разяри и потърси възможност да си отмъсти.

Картина III-3

През четиринадесетата година от управлението на Езекия Сенахирим нападна Юдея. Асирийската армия нахлу и плени много от градовете в Юдея. За известно време Езекия бе толкова уплашен, че много не се интересуваха дали Бог е почетен. Той изпрати писмо на цар Сенахирим: „Стреших. Оттегли се от Юда и ще ти платя, колкото поискаш.“ Цар Сенахирим искаше много и Езекия трябваше да извади съкровища от двореца, за да му плати. И още по-лошо – трябваше да вземе съкровища от храма.

Той дори свали златото, с което бяха обковани вратите на храма. С това свое решение Езекия не почете Бога, макар че бе Божие дете. **Бог иска всички Негови деца да Му отдават почит. Ти трябва да си като огледало. Огледалото отразява светлината и ти можеш да отразяваш Бога чрез поведението и чрез начина си на говорене. Можеш да „отразяваш“ Бога, когато станеш в неделя сутрин, за да отидеш на неделно училище, дори и никой друг от семейството ти да не идва с теб. Ти почиташ Бога, когато уважаваш родителите и учителите си, защото си християнин. Можеш да откажеш да се подиграваш на онова момче в класа ти, което всички дразнят. Ти почиташ Бога, когато полагаш всички усилия да се подготвиш добре за училище. Ти правиш всичко това не за да покажеш, че си специален, а за да покажеш, че Бог е специален. Помнете какво казва Библията: „Не на нас, Господи, ...но на Своето име въздай слава“ (Псалм 115:1). Най-важното нещо в живота ни е да отдаваме почит и слава на Бога.**

Езекия обикновено го правеше, но страхът го победи и той се опита да купи благоволенieto на великия цар Сенахирим. Усилията му бяха напразни. Скоро ужасяващата асирийска армия се насочи срещу Ерусалим. Жителите на Ерусалим знаеха, че жестоките войници бяха отвели съседите им, израелтяните, в Асирия. Дали щяха да отведат и тях?

Цар Езекия свика князете си и заедно взеха някои важни решения. Стените на Ерусалим бяха незабавно поправени и около първата стена бе построена втора такава. Реките извън града бяха преградени, така че приближаващата армия да няма откъде да се снабди с вода. Царят внимателно разпредели войниците и постави стражи на стените на Ерусалим. Разбира се, Езекия не уповаше на чудесните си идеи или на армията си. Чуйте какво каза той на хората си: „Бъдете силни и храбри, не бойте се, нито се плашете от асирийския цар, нито от голямото множество, което е с него... с него са плътски мишци, с нас е Господ, нашият Бог, да ни помогне и да воюва в боевете ни“ (2 Летописи 32:7-8). Царят каза на хората си, че уповава на Бога. Той знаеше, че Бог е по-велик от суперсилата Асирия. Той почете Бога, нали?

Картина III-4

Не след дълго вражеските войници приближиха Ерусалим. Те не идваха да се бият, а да предадат едно послание, което и направиха доста гръмогласно и то на езика на евреите. Тяхното послание е записано в Библията. (*Прочетете 2 Летописи 32:10-15*).

– Така казва асирийският цар Сенахирим: На какво се надявате, та чакате в Ерусалим обсадата му? Не ви ли мами Езекия и ще ви предаде на смърт от глад и от жажда, като казва: „Господ, нашият Бог, ще ни избави от ръката на асирийския цар?“ Езекия не е ли същият, който махна неговите високи места и неговите жертвеници и заповяда на Юда и на Ерусалим, казвайки: „Само пред един олтар да се кланяте и върху него да кадите? Не знаете ли що сторих аз и бащите ми на всичките племена на земите? Можаха ли боговете на народите на тези земи да избавят някак земята си от ръката ми? Кой от всичките богове на онези народи, които бащите ми изстребиха, е могъл да избави людете си от ръката ми, та да може вашият Бог да ви избави от ръката ми? Сега, прочее, да не ви мами Езекия и да не ви убеждава по тоя начин и не му вярвайте, защото никой бог, на който и да било народ или царство, не е могъл да избави народа си от моята ръка и от ръката на бащите ми – че вашият Бог ли ще може да ви избави от ръката ми?

Разбира се всички хора, които бяха на градските стени, чува посланието и точно това искаха асирийците. Те бяха сигурни, че посланието им ще изпълни евреите със страх и ще ги настрои срещу царя им.

– Не можеш ли да ни говориш на асирийски, а не на иврит? – извика един от войниците на Езекия.

– Не! – бе силният и категоричен отговор.

Враговете се приближиха и още веднъж предадоха посланието на висок глас. Хората на стените бяха ужасени, но не отговориха, защото така бе поръчал цар Езекия.

Картина III-5

Асирийците носеха писмо за цар Езекия. То бе също толкова грубо, както и посланието, и в него се казваше, че Богът на Езекия е слаб и безпомощен. Езекия разбираше, че врагът се подиграва на неговия Бог. За Езекия това бе по-важно от всичко друго. Тази запла-

ха не засягаше само Юда или Асирия – ставаше въпрос за Божието име. Езекия взе писмото и бързо се отправи към храма. Там той го отвори пред Господа и започна да се моли. Чуйте какво каза: „Сега, прочее, Господи, Боже наш ... отърви ни, моля ти се, от ръката му, за да познаят всичките земни царства, че ти си Господ, единственият Бог“ (4 Царе 19:19).

Разбира се, Езекия искаше Бог да го спаси, да избави армията му, разбира се, че не искаше врагът да влезе в Ерусалим, но повече от всичко той искаше Бог да бъде почитен. Той искаше всички народи да разберат, че Бог е по-велик от горделивия цар Сенахирим и армията му. **Какво си мислите, когато се молите, момчета и момичета – християни? Върху какво се съсредоточавате – върху това, което искате ли? Винаги трябва да искаме чрез отговорите на нашите молитви Бог да бъде почитен. Нека да разгледаме някои молитви. Антон се молеше: „Господи, моля те, дай ми тази игра, защото Симеон има такава и аз много искам да имам същата.“ Борис се молеше: „Господи, моля те, направи Андрей християнин. Така животът ми ще бъде много по-спокоен и освен това всички деца ще разберат, че Ти можеш да променяш побойниците.“ А ето и молитвата на Соня: „Господи, толкова се срамувам от избухливия си характер. Знам, че Те разочаровах. Моля те, помогни ми да запазвам самообладание.“ Кой от тях бе загрижен Бог да бъде почитен? Откъде разбирате това? (Оставете децата да отговорят.)**

Езекия се молеше светът да разбере, че Бог бе единственият истински Бог. Той бе насърчен да продължи да уповава на Бога от посланието, което пророк Исаия му донесе: „Сенахирим няма да влезе в града, нито ще изстреля стрела против него. Бог ще закриля града и ще го спаси заради името Си.“

Но как щеше да стане това? Асирийската армия бе толкова мощна, асирийските войници бяха толкова много.

Картина III-6

Езекия и хората му не чакаха дълго. На следващата сутрин те отидоха на градските стени, за да видят приближаващата армия. Сигурно са ахнали от удивление. Във вражеския лагер не се забелязваше

никакво движение. Всичките 185 000 войници бяха мъртви. Библията ни казва, че през нощта ангел на Господа бе избил всички асирийци. Асирийската армия бе разгромена. Цар Сенахирим, който сигурно е бил по-далеч от фронта, бе съкрушен от новината. Сега той вече беше слаб и безсилен и предишното му самохвалство изглеждаше глупаво.

Бог се бе погрижил за името Си. Новината за невероятната победа, която Господ Бог бе извоювал, се разнесе навсякъде. Съседните народи скоро научиха и всичко, за което говореха, бе „Бога на Юда“, „Бога на Езекия“ и т.н. Много от тези народи донесоха дарове в храма, а също и на Езекия.

Ако си приел Господ Исус за свой Спасител, Бог иска да Го почиташ чрез начина си на живот. Трябва да ни боли, когато хората се подиграват на Бога. Когато се молим, трябва да сме загрижени най-вече Бог да бъде почетен. Нека да се помолим сега на Бога да ни помогне да научим този важен урок. (Нека децата да вземат участие в молитвата).

Допълнителен урок

Този урок съдържа приложение само за спасените деца. Предлагаме ви да включите в програмата си следното изложение на Евангелието.

Материали

Големи листове хартия или картон.

Маркер

УРОК

Напишете думата „грях“. Кой може да ми каже какво е грехът? Да, това е непокорство към Бога. В Библията Той ни казва какво трябва да правим и какво не трябва да правим. Когато не се покоряваме, ние съгрешаваме.

В Римляни 3:23 Бог ни казва: „Всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога.“ „Всички“ включва ли хората, които ходят на църква? Включва ли децата? А мен? А теб? Да! Трябва да помним, че ние също сме грешни. Това е много сериозен проблем, защото грехът

ни отделя от Бога и не можем да отидем на небето.

Но Бог изпрати Своя единствен Син на земята. Той стана човек и живя сред хората 33 години. Той никога не съгреши, и въпреки това, умря на кръста (*нарисувайте кръст*) и бе наказан от Бога за нашия грях. „Христос умря за нашите грехове“ (1 Коринтяни 15:3). Но Той не остана в гроба, а след три дни възкръсна. Той е жив и днес и може да отнеме греха ти. „Ти трябва да повярваш в Господ Исус Христос и ще се спасиш“ (Деяния 16:31).

Молил ли си се Той да те спаси? Има само два отговора на този въпрос. (*Напишете „да“ от едната страна на кръста*). Да – ако Му се довериш, Той обещава да те спаси. Колко чудесно е това!

Надявам се, че никой от вас няма да каже „Не“ на Господ Исус. (*Напишете „не“ от другата страна на кръста*). Помни, че ако Му кажеш „не“, завинаги ще бъдеш отделен от Бога. Животът ти променен ли е от Господ Исус? „ДА“ или „НЕ“?

МАНАСИЯ

Библейски текст

4 Царе 21

2 Летописи 33

Основна истина

Никой не е толкова лош, че Бог да не може да го спаси.

Приложение

За спасените деца: Не спирай да се молиш за спасените си роднини и приятели.

За спасените деца: Винаги можеш да се обърнеш към Христос, независимо от това колко лош си бил.

Стих за запаметяване

„Нека остави нечестивият пътя си и неправедният помислите си, нека се обърне към Господа и Той ще се смили за него, и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро...“ (Исаия 55:7)

План на урока

Въведение

„Не, Тони, не трябва да дружиш с това момче...“

Развитие на събитията

1. Манасия става цар.
2. Той подкрепя идолопоклонството.
3. Забърква се в магьосничество. *ОИН*
4. Бог предупреждава Манасия и Юда. *ОИН*
5. Манасия и народът не обръщат внимание на предупреждението.
6. Асирийците нападат и Манасия е отведен в плен.
7. В затвора във Вавилон. *ОИН*

Кулминация

Бог прощава на Манасия. *ОИН*

Заклучение

Манасия предприема реформи. *ОИС + ОИН*

Допълнителни нагледни помагала
Осигурете чиния и хавлия.

УРОК

– Не, Тони, не трябва да прекарваш толкова много време с това момче. Просто не може.

– Но защо? – попита Тони.

Майка му изтъкна много причини.

– Не изрисува ли той с надписи стените на пощата? Не си ли изхвърля боклука в потока? Не диша ли лепило? Не бяга ли от училище? Той просто не може да ти бъде най-добрият приятел. Той е толкова лош!

– Той е толкова лош!

Това можеше да се каже за този цар на Юда. Това бе Манасия – синът на добрия цар Езекия – и човек би очаквал от него да е добър и мъдър. Но не бе така! Той стана цар на дванайсет години и скоро даде да се разбере, че няма да се покланя и покорява на Господ Бог.

Картина IV-1

Езекия бе разрушил местата, където хората се покланяха на фалшивите богове, но Манасия издаде заповед: „Постройте ги отново.“ Той издигна олтари на фалшивия бог Ваал и караше хората да се покланят на този идол. Самият той се покланяше на слънцето, луната и звездите и издигна техни олтари в двора на храма. Той внесе в храма жертвеник, където хората да се покланят на фалшивите богове, въпреки че всички много добре знаеха, че там трябваше да се покланят само на Бога и на никого друго. Той дори даде собствения си син, докато бе още бебе, да бъде принесен в жертва на един от фалшивите богове. Все едно казваше на Бога: „Не, няма да ти се покланям; ще се покланям на всичко друго, но не и на Теб!“ Той предизвикваше Бога.

Картина IV-2

Има ли някой от вас, който да е като този цар? Знаеш, че е погрешно да лъжеш, но въпреки това, лъжеш учителя си и се хвалиш за това пред приятелите си. Знаеш, че не е угодно на Бога да разглеждаш „мръсни“ списания, но ти харесва и караш и другите да го правят.

Знаеш Божиите заповеди: „Не споменавай напразно името на Господа, твоя Бог.“ Но го правиш и дори се подиграваш на Сина Му. Така ти също предизвикваш Бога, както Манасия.

Като дете в двореца той сигурно е слушал за чудесните неща, които Бог бе извършил за баща му Езекия. Сещате ли се за някои от тях? (*Оставете децата да отговорят.*) Като момче той бе учаван в Божия закон. Той знаеше заповедите: „Да нямаш други богове освен Мен“ и „Не си прави кумир“ (Изход 20:3-4). Сигурно е чувал проповедите на великия пророк Исаия. Но това не му помогна да се промени. **Библията ни казва „сърцето е измамливо повече от всичко и е страшно болно“ (Еремия 17:9). Това означава, че всички дълбоко в себе си сме грешни. Манасия позволи злото да се изяви в живота му. Но така или иначе, злото е в нас. Грешното ни сърце не може да бъде променено от факта, че родителите ни са християни, че знаем заповедите и че си четем Библията. Това е нещо, което само Бог може да направи, но Манасия нямаше намерение да Го помоли за това.**

Той затъваше все повече, дори се забърка в черна магия. Съществуваша истински вещици, които правеха магии, имаше гадатели и хора, които се опитваха да говорят с мъртвите. Манасия одобряваше всичко това, макар че знаеше какво е казал Бог за тези неща: „Всеки, който прави тия дела, е омразен на Господа“ (*вижте Второзаконие 18:12*). Манасия не бе справедлив цар. Той оставяше престъпниците да се разхождат на свобода и убиваше невинни хора. Той наистина бе „изключително лош“. Той бе най-лошият цар на Юда.

(Учителю, оставете книгата.)

Бог бе отвратен от Манасия и много недоволен от народа на Юда, защото Бог е свят и много добър. В Библията четем, че Той никога, никога не би одобрил греха. Той трябва да накаже всеки грях и Манасия определено заслужаваше да бъде наказан незабавно. Но с много обич и търпение Бог отпрати предупреждение към царя и народа.

(Учителю, покажете как избърсват някаква чиния с кърпа.)

„Така казва Господ, Израилевият Бог: „Ето, Аз нанасям такова зло на Ерусалим и на Юда, че на всеки, който чуе за него, ще му писнат

и двете уши... и ще избърша Ерусалим, както избърсва някой едно блюдо“ (4 Царе 21:12-13). (*Учителю, ще е добре да покажете това, докато преподавате.*) Бог все още предупреждава онези, които Го предизвикват и следват собствените си пътища. **Много е важно да се вслушваме в Божиите предупреждения, те са записани в Библията. Чуйте!** „Лицето на Господа е против ония, които вършат зло“ (1 Петър 3:12). „Защото, който върши неправда, ще получи обратно неправдата си и то без лицепритие“ (Колосияни 3:25). „Пътят на нечестивите ще бъде погibel“ (Псалм 1:6). Библията ясно ни казва, че онези, които продължават да предизвикват Бога, никога няма да бъдат с Него в Небето, но ще получат вечно наказание. Ще приемеш ли на сериозно тези предупреждения? Приеха ли ги на сериозно Манасия и народът на Юда? Библията ни казва какво точно се случи. (*Прочетете 2 Летописи 33:10.*) „Тогавя Господ говори на Манасия и на людете му, но те не послушаха.“ За тях нямаше никакво значение какво казва Бог. Те не обърнаха никакво внимание.

Но Бог обърна внимание на Манасия и народа. Както винаги, Той направи това, което бе обещал. Той изпрати срещу Юда мощната асирийска армия и скоро тя нападна Ерусалим. Великият град наистина бе избърсан като блюдо. Скъпоценностите като злато и сребро бяха откраднати, хората бяха пленени. Цар Манасия бе заловен, на носа му бе закачена халка и той бе отведен във Вавилон като роб. Асирийците бяха толкова горди, че са го заловили, че го преведоха през улиците на Вавилон под виковете и освиркванията на тълпата. Най-накрая го хвърлиха в един мрачен и ужасен затвор. **Всичко това ни напомня за нещо, което Бог казва в Библията: „Пътят на коварните е неравен“ (Притчи 13:15). Всеки, който предизвиква Бога и Го хули ще си навлече много страдания. Може да не стане веднага, но все пак ще се случи, както стана с Манасия.**

Картина IV-4

В затвора Манасия имаше време за размисъл. Боговете, на които уповаваше, не му помогнаха. Може би си спомни как баща му се бе изправил пред една много по-голяма армия и я бе победил. Защо? Манасия знаеше отговора – Господ, бащиният му Бог, бе извоювал

победата.

Манасия мислеше за Бога – Този, който може да направи всичко, каквото Му е угодно. Той осъзна, че Този велик Бог бе непорочен, свят и добър. Грехът не Му е угоден. Той трябва да накаже всеки грях. Той дори не може да гледа греха. Какъв Бог! Манасия се замисли и за себе си – знаеше, че бе постъпил много, много лошо и че заслужава всичко, което го бе сполетяло. Вероятно чувстваше, че Бог не иска да има нищо общо с него. В крайна сметка той се бе покланял на фалшивите богове и караше хиляди хора също да го правят. Той бе пренасял в жертва деца, съветвал се бе с вещици и врачки. Бе пренебрегнал Божието предупреждение. Сигурен съм, че докато е мислил за живота си, е плакал. Той знаеше, че е „изключително лош“ и не заслужава нищо друго освен Божието наказание.

Някога чувствал ли си се така? Чувстваш се прекалено лош, за да повярваш, че Бог иска да има нещо общо с теб. Направил си много неща, от които се срамуваш. Знаеш, че заслужаваш Божието наказание и като Манасия ужасно съжالياш за начина, по който си объркал живота си. Ако в края на урока искаш да говориш с мен за това как можеш да поискаш прошка от Бога, ще ме намериш... (*посочете подходящо място*). Ще се радвам да ти покажа в Библията, че Бог може да ти прости, независимо колко лош си бил.

Там в затвора Манасия говори с Бога. Той знаеше, че в миналото Бог е прощавал на хора, които са съгрешавали срещу Него. Манасия каза на Бога, че съжاليا и Го помоли да му прости. Сега чуйте какво се случи след това. „Бог даде внимание на него и послуша молбата му“ (2 Летописи 33:13). Не е ли това чудесно? Бог не постъпи с Манасия така, както заслужаваше, а му показа, че го обича и му прости всичкото зло, което бе направил! Стана точно, както бе писал пророк Исаия: „Нека остави нечестивият пътя си и неправедният помислите си, нека се обърне към Господа и Той ще се смили за него, и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро...“ (Исаия 55:7) С тези думи Бог обещава, че когато някой наистина съжاليا, остави погрешните си пътища и се обърне към Бога, Бог няма да постъпи с него така, както заслужава. Бог обещава да „прощава щедро“. Това означава, че Бог с радост ще прости всичкото зло и точно това направи Той за Манасия!

Картина IV-5

Но как е възможно това? Не е честно! Нека да направим списък с някои от греховете на Манасия. *(Нека децата да изброят греховете на Манасия, а учителят да състави списъка.)* Бог не може да каже: „Просто ще забравя всичко това.“ Не, Той е толкова свят и добър, че трябва да накаже греха. Стотици години по-късно Бог изпрати на света единствения Си Син. Той бе съвършен и добър и не извърши нищо лошо, но въпреки това, умря на кръста. Бог наказва единствения Си Син заради греха на Манасия, но не само заради неговия грях. В Исая четем: „Господ възложи на Него беззаконието на всички ни“ (Исая 53:6). Това означава, че и ти можеш да направиш списък с греховете си, независимо какво си извършил. И ако си готов да се обърнеш от лошите си пътища и да се довериш на Господ Исус и повярваш, че Той е този, който понесе наказанието, което ти заслужаваше, ти също можеш да получиш прошка! Разбира се, не е нужно да правиш списък, но моля те, помни, че никой не е толкова лош, че да не може да дойде при Господ Исус. Чуй отново тези изключителни думи: „Нека остави нечестивият пътя си и неправедният помислите си, нека се обърне към Господа.“ Трябва да се обърнеш от лошите си пътища и да се обърнеш към Господа „и Той ще се смили за него, и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро“ (Исая 55:7). Бог ще спази обещанието Си към теб, така, както го спази към Манасия в онзи ужасен затвор.

Картина IV-6

Бог също така се погрижи Манасия да бъде освободен от затвора. Асирийският цар му позволи да се върне в Ерусалим. Толкова бе вълнуващо да се завърне „у дома“.

Според вас какво направи той, след като се върна в Ерусалим? *(Оставете децата да отговорят.)* Да, той се опита да поправи злото, което бе извършил. Зае се да премахне кумирите и олтарите от храма и да ги изхвърли от града. Никога повече не потърси съветите на вещици и гадатели. Той заповяда на народа да служи на Бога и им даде пример, като сам ходеше в храма. Разбира се, не можеше да поправи всичко. Не можеше да върне хората, които бяха убити. Не

можеше наистина да промени хората, които сам бе насърчавал да се покланят на фалшивите богове. Мнозина тайно искаха да продължат да им се покланят. Когато решиш да вървиш против Бога, понякога можеш да извършиш неща, които никога не могат да бъдат поправени. Манасия трябваше да приеме това, но той вече бе различен човек и хората можеха да видят промяната в живота му. **Това ще стане и с теб. Ако се обърнеш към Бога и приемеш, че Неговият Син умря за твоите грехове, Той ще промени и теб. В Библията четем: „Ако някой е в Христос, той е ново създание“ (2 Коринтяни 5:17). Той може да накара побойниците да бъдат добри, да са загрижени за другите, може да превърне лъжците в честни хора, Той може да помогне на децата, които дишат лепило, да спрат да го правят. Каквото и да си направил, Бог може да те промени ... Никой не е толкова лош, че Бог да не може да го промени!**

Манасия доказа това с начина, по който живя до края на живота си. Промяната, която настъпи в затвора във Вавилон, бе трайна. Манасия управлява общо 55 години – по-дълго от който и да е друг цар на Юда.

Сигурен съм, че Бог иска всички ние да се поучим от Манасия – да разберем, че никой не е толкова лош, че Бог да не може да го спаси. Може би имаш приятел или роднина, за когото мислиш, че няма смисъл да се молиш. Не се отказвай. Бог спаси Манасия. Той може да спаси приятеля ти, баща ти, сестра ти.

Радваш ли се за това, че научи, че Бог може да те спаси? Никой не заслужава Божията прошка, но без значение колко лош си бил, Бог може да ти прости и да те промени. Библията ти казва какво да направиш.

„Нека остави нечестивият пътя си и неправедният помислите си, нека се обърне към Господа и Той ще се смили за него, и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро...“ (Исаия 55:7)

ЙОСИЯ

Библейски текст

2 Летописи 34-35

4 Царе 22-23:28

Основна истина

Отнасяй се сериозно към Божието Слово, както правеше Йосия.

Приложение

За спасените деца: Постъпвай в покорство на това, което четеш в Библията си.

За неспасените деца: Вслушвай се в Божиите предупреждения и откликни на поканата да приемеш Христос.

Стих за запаметяване

„Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели“ (Яков 1:22).

План на урока

Въведение

Какви закони бихте въвели?

Развитие на събитията

1. Йосия става цар на 8 години. *ОИН*
2. Той търси Господа.
3. Той предприема реформи.
4. Намерена е Книгата на Закона.
5. Книгата на Закона е прочетена пред Йосия.
6. Царят е разтревожен. *ОИН*
7. Царят получава послание от Олда.
8. Царят и народът се събират в храма.
9. Царят обещава да се покорява на Господа. *ОИС*
10. Народът обещава да се покорява на Господа. *ОИН*
11. Царят продължава реформите си. *ОИС*

12. Йосия отново постановява празнуването на Пасхата. *ОИИ*

Кулминация

Йосия е ранен в битка.

Заключение

Йосия умира и нацията е опечалена. *ОИС + ОИИ*

УРОК

Картина V-1

Ако беше цар или царица, какви закони щеше да въведеш? (*Оставете децата да отговорят.*) Забавно е да си представим, че управляваме някаква страна, но в действителност може да се окаже не толкова забавно!

Със сигурност това не бе забавно за Йосия, който стана цар на Юда, когато бе на 8 години. Разбира се, той имаше нужда от хора, които да го съветват и да му помагат. Но когато стана на 16 години, той взе някои важни решения. Библията ни казва, че той започна да търси Бога. Това бе много изненадващо, тъй като баща му изобщо не се интересуваше от Бога и се покланяше на идолите. Не знаем как Йосия е научил за Бога, но по някакъв начин е научил. Бог работеше в сърцето му и той се отнесе сериозно към идеята лично да познае Бога. **Той се отнесе сериозно и към малкото, което знаеше. А ти? Ти знаеш много повече от Йосия. Какво знаеш за греха? Какво знаеш за Исус Христос? Какво знаеш за спасението?** (*Оставете децата да отговорят.*) Виждаш ли, знаеш доста неща. Това е много различно от знанията, които имаш по биология, история или география. Когато изучаваш Библията, ти научаваш за посланието, което Бог има за нас. Ние трябва да сме покорни на това послание, защото то е най-важното послание, което някога ще чуем. Разбира се, ти не знаеш всичко в Библията, но знаеш някои неща. Бог очаква да си покорен на това, което знаеш. Йосия знаеше много малко, но се покори. Той повярва в Бога и „върши това, което бе право пред Господа“ (2 Летописи 34:2). Това означаваше да предприеме големи промени в страната. Идолите трябваше да се махнат! Той заповяда да ги стрият на прах и да ги разпръснат над гробовете на онези, които им се бяха покланяли.

Картина V-2

Той заповяда храмът да бъде поправен. Хората работеха усърдно: някои чистеха, други строяха, трети поправяха. Беше много оживено. Първосвещеникът Хелкия също бе там. Един ден той разпределяше парите за строителните работи и в един пращен ъгъл на храма откри някакви стари свитъци. Той ги извади внимателно и вероятно се е разтреперил от вълнение, когато ги прочете.

– Намерих книгата на закона в Господния дом – каза той на секретаря Сафан и му я подаде.

Сафан я погледна и разбра, че това бе Божият закон. Никога преди не бе виждал копие от закона, никога не бе го държал в ръцете си. Царят трябваше да научи за това невероятно откритие. Той побърза да му съобщи.

– Първосвещеникът Хелкия ми даде една книга, – и започна да чете на глас.

Сафан прочете Божиите закони. Знаете ли някои от тях? Той прочете наказанието, което Бог бе обещал, ако хората не Му се покоряват.

Картина V-3

Царят никога не бе чувал тези думи. Сигурно се е разтреперил. Той заплака. Разкъса дрехите си, за да покаже колко разтърсен бе.

Въпреки че думите, които чуваше, бяха написани преди 800 години, когато Бог бе дал закона на Мойсей, царят знаеше, че това са Божиите думи и че те никога не остаряват. Той знаеше, че трябва да предприеме действия. **Така ли откликваш и ти на записаното в Библията? Да, Библията е стара книга, защото е написана преди много време, но тя винаги е актуална, защото съдържа Божиите думи, а те никога не остаряват. Четем, че „цялото Писание е Боговдъхновено“ (2 Тимотей 3:16). Всички думи в Библията са Божии думи, така че всички те са истина. Отнасяш ли се към предупрежденията така сериозно, както и Йосия? Чуй това! „Който вярва в Него, не е осъден, който не вярва, е вече осъден“ (Йоан 3:18).**

Това е предупреждение от Бога за тези, които не са приели Исус Христос за Господ и Спасител. Той казва, че те вече са осъ-

дени. Да предположим, че един престъпник е в затвора и съдията произнася смъртна присъда. Тя ще бъде изпълнена чак след месец-два, но престъпникът вече е осъден. Същото е и с тези, които не са християни. Те „вече са осъдени“. Бог казва, че те ще бъдат осъдени завинаги заради греховете си и това ще стане, след като умрат. Трябва да се отнасяш сериозно към Словото Му. Не се присмивай на това, което е записано там. Не се опитвай да го изхвърлиш от съзнанието си. Слушай, размишлявай и приеми Господ Исус за свой Господ и Спасител. Може би точно сега разбираш, че трябва да направиш това. Искаш ли да знаеш как можеш да бъдеш спасен? Ще се радвам да ти покажа какво казва Библията за това. След края на клуба, ела при мен, аз ще бъда... *(определете място)*. Бог иска да вземеш Словото Му присърце, така както направи Йосия.

Царят се обърна към Хелкия и четирима други мъже и им каза *(прочетете 2 Летописи 34:21)*:

– Идете, допитайте се до Господа за мен и за останалите в Израел и в Юда, относно думите на намерената книга; защото голям е Господният гняв, който се изля на нас, понеже бащите ни не опазиха Господното Слово.

Свещеникът и другите мъже отидоха при човека, който говореше Господните думи, и това бе една жена на име Олда – пророчица, която говореше от името на Бога. Тя им предаде отговора на Господа.

– Така казва Господ: всички проклетия, за които прочетохте, ще се сбъднат, защото народът на Израел и Юда се обърна от Мен към други богове. Кажете на царя, че понеже той искрено се разкая, когато четеше Книгата на Закона, наказанието няма да дойде, докато той царува.

Делегацията предаде отговора на царя. Според вас това добра или лоша новина беше?

Картина V-4

Царят сигурно се е надявал, че когато хората чуят Божиите думи, те също ще се променят. Той свика голямо събрание за жителите на Ерусалим. Прочете им от свитъка, който бе намерен в храма. Хората никога не бяха чували тези думи преди. Тогава царят застана

до колоната в храма и тържествено обеща, че ще следва Господа и ще изпълнява заповедите Му с цялото си сърце. **Божие Слово промени сърцето му. Божие Слово промени живота на Йосия. Библията е Божие послание и би било много погрешно, ако го пренебрегваш. Да предположим, че твой приятел ти каже: „Всяка вечер тази седмица ще ти давам допълнителна домашна работа.“ Сигурно не би му обърнал внимание, но ако това го каже директорът ти, вече е по-различно. Въпросът е кой изговаря думите. Бог – великият, мощен и свят Бог – е изговорил всички думи в Библията. Ние трябва да ги четем, да им вярваме и да им се покоряваме. Ако си християнин, четеш ли си Библията? Тя променя ли живота ти? Би трябвало да е така.**

Йосия искаше Божие Слово да промени живота на хората, които се бяха събрали в храма. Той ги накара да обещаят, че ще служат на Господа. Те обещаха, но знаем, че много от тях нямаха намерение да спазят обещанието си. Те се покориха на заповедта на царя да се покланят на Бога, но в сърцата си те не обичаха и не се покоряваха на Бога. (*Знаем това от по-ранните писания на Еремия като Еремия 3 глава.*) Прочитането на закона не означаваше много за тях. Ето защо след смъртта на Йосия те бяха пленени и поробени.

Бог не иска да бъдеш само слушател на Словото Му. В Яков 1:22 Той казва: „Бъдете изпълнители на словото, а не само слушатели.“ Няма ли да е странно, ако знаеш, че лицето ти е мръсно, и се погледнеш в огледалото, като кажеш: „О, лицето ми е мръсно!“ и след това отидеш на училище. Това, че си се погледнал в огледалото, няма да направи лицето ти чисто. Трябва да предприемеш нещо. Същото важи и когато слушаш поучение от Библията. Знаеш какво трябва да направиш. Ще бъде глупаво да не го направиш.

Цар Йосия бе изпълнител. Той бе още по-твърдо решен да се отърве от всичко, което бе свързано с почитането на идолите. Близо до храма имаше конюшни, в които се отглеждаха породисти коне, които един от царете бе жертвал на бога на слънцето. Цар Йосия изведе конете от там и изгори колесниците. Той разруши къщите на вещиците, така че никой вече да не се допитва до тях. Той се опита да се увери, че всички места, където хората се покланяха на други богове, никога вече няма да бъдат използвани. Защо той направи всички тези неща?

Той се покоряваше на Божието Слово.

(Учителю, преместете картончетата и покажете таблицата.)

Ако си християнин, ще е добре да прилагаш на практика това, което четеш в Библията. Тук имаме една малка таблица, която можеш да използваш. В нея записваш библейските стихове, които прочиташ, след което записваш действията, които смяташ да предприемеш. Например прочиташ Колосияни 3:22-24 в тихото си време. *(Учителю, прочетете тези стихове на глас.)* Какви действия ще предприемеш в съответствие с Божието Слово? *(Оставете децата да дадат предложения.)* Можете да вземете някои от тези таблици у дома и да ги използвате в тихото си време. Йосия сигурно би записал много неща в колонката „приложение“, нали?

Картина IV-5

Друго, което царят предприе, бе да възстанови празнуването на Пасхата. Той припомни на хората как Бог бе спасил предците им от Египет. Те си спомниха как бяха спасени от ангела на смъртта, след като праговете на вратите на домовете им бяха напръскани с кръвта на агнето. В Своята Книга Бог бе записал, че народът трябва да отбелязва Пасхата. Той бе записал и как да се празнува Пасхата. Йосия изпълни всичко така, както бе записано. **Ние сме в много по-добро положение от Йосия – той разполагаше само с първите 5 книги на Библията, а ние разполагаме с всичките 66!** В Новия Завет четем, че Исус Христос е нашето пасхално агне (1 Коринтяни 5:7). Той проля кръвта Си, за да ни спаси от вечно наказание. Ако Го приемеш за свой Спасител, тогава кръвта Му те пази от всяко наказание от Бога, което заслужваш. Бог каза това много отдавна, но то все още е вярно! „Когато видя кръвта, ще отмина“ (Изход 12:13). Някога приемал ли си това на сериозно? Някога доверявал ли си се на Господ Исус „с цялото си сърце“? Когато го направиш, Бог ще ти помага да разбираш Словото Му и да Му се покоряваш. Той помогна на Йосия за много неща.

Картина IV-6

Но Йосия не бе съвършен. Той правеше грешки, както и ние правим. Той научи, че египетският цар се е отправил на война. Йосия бързо реши да се опълчи срещу него. Не мисля, че той се допита до Господа по този въпрос. Египетският цар изпрати до Йосия писмо: „Не искам да се бия срещу теб. Ще се бия срещу асирийците. Бог ми каза да побързам, така че не се противопоставяй на Бога. Той е с мен.“ Но Йосия бе решил да воюва. Преди да се впусне в битката, реши да се облече като обикновен войник. За нещастие една стрела го улучи.

– Отнесете ме, раниха ме лошо – изстена той.

Войниците му го изнесоха от колесницата му и го поставиха в друга, след което се отправиха към Ерусалим, където той умря.

Жителите на Ерусалим бяха съкрушени. Йосия бе добър цар. Той бе живял в покорство на Божието Слово. Пророк Еремия написа жалейни песни за Йосия – те са в Библията, в книгата „Плачът на Еремия“.

Ти живееш ли в покорство на Божието Слово? Ако обичаш Господ Исус, помоли Го да ти помогне да бъдеш не само „слушател“ на Словото, но и „изпълнител“.

Ако не си християнин, това означава, че досега не си приемал Божието Слово на сериозно. Вече си чувал тези думи: „Който вярва в Него, не е осъден, който не вярва е вече осъден“ (Йоан 3:18). Няма ли днес да се вслушаш в Бога и да Му се покориш? Помоли сега Господ Исус да премахне греха ти и да стане твой Господ и Спасител.

